

*Α ΚΟΡΗΪΖΙ
ΝΑΡΚÖΖΙΟΤΤΗΟΝΟΣ
ÓVODΑ ΜΥΝΚΑΤΕΡVΕ Α
2013-2014-ΕΣ
ΤΑΝΈVΡΕ*

Az új év adatai:

Csoportok száma:	3
Gyermeklétszám:	75
Óvónők száma:	5
Óvodavezető:	1
Pedagógiai asszisztens	1
Dajkák száma:	3
Szakács:	1
Konyhai kisegítő:	1
Élelmezésvezető:	1

Nevelőmunkánk alapdokumentumai:

A nemzeti köznevelésről szóló 2011.évi CXCV. törvény

Az óvodai nevelés országos alapprogramjáról szóló 363/2012. (XII.17.) Korm. rendelet

A nevelési-oktatási intézmények működéséről és a köznevelési intézmények névhasználatáról szóló 20/2012. (VIII.31.) EMMI rendelet

Sajátos nevelési igényű tanulók iskolai oktatásának irányelve kiadásáról szóló 32/2012. (X.8.) EMMI rendelet

A nemzetiség óvodai nevelésének irányelve és a nemzetiség iskolai oktatásának irányelve kiadásáról szóló 17/2013.(III.1.) EMMI rendelet

A kópházi Napköziotthonos Óvoda nevelési programja

Az óvoda munkaterve

A 2012-2013-as tanév munkarendje:

Óvónők beosztása:

<i>Nagy csoport:</i>	Baloghné Kelemen Zita Koósné Egresits Katalin
<i>Középső csoport:</i>	Wéberné Gergics Margit
<i>Kiscsoport:</i>	Környei Jolán Walter Csilla
Pedagógiai asszisztens:	Kovácsné Grubits Mariann

Dajkák beosztása:

<i>Nagy csoport:</i>	Tóth Ferencné
<i>Középső csoport:</i>	Csikó Gézáné
<i>Kiscsoport:</i>	Porgáné Kocsis Gyöngyi

<i>Gyermekvédelmi felelős:</i>	Baloghné Kelemen Zita
--------------------------------	-----------------------

Alapelveink:

A gyermek fejlődő személyiség, fejlődését genetikai adottságok, az érés sajátos törvényszerűségei, a spontán és tervszerűen alkalmazott környezeti hatások együttesen határozzák meg. E tényezők együttes hatásának következtében a gyermeknek sajátos, életkoronként és egyénenként változó testi és lelki szükségletei vannak. A személyiség szabad kibontakoztatásában a gyermeket körülvevő személyi és tárgyi környezet szerepe meghatározó. Az óvodai nevelés gyermekközpontú, ennek megfelelően a gyermeki személyiség kibontakoztatására törekszik. A gyermeki személyiséget tisztelet, elfogadás, szeretet és megbecsülés övezi. A nevelés lehetővé teszi és segíti a gyermek személyiségfejlődését, a gyermek egyéni képességeinek kibontakoztatását. Az óvodai nevelés gondoskodik az érzelmi biztonságot nyújtó, derűs, szeretetteljes óvodai légkör megteremtéséről, a testi, a szociális és az értelmi képességek egyéni és életkor-specifikus alakításáról, a gyermeki közösségben végezhető sokszínű – az életkornak és fejlettségnek megfelelő – tevékenységről, különös tekintettel a mással nem helyettesíthető játékokra, e tevékenységen keresztül az életkornak megfelelő műveltségtartalmak közvetítéséről, a kisgyermek egészséges fejlődéséhez és fejlesztéséhez szükséges személyi és tárgyi környezetről.

Feladataink:

Az egészséges életmód alakítása:

Az óvodai nevelés feladata a gyermek testi fejlődésének elősegítése. Ezen belül a gyermek gondozása, testi szükségleteinek, mozgásigényének kielégítése, a harmonikus, összerendezett mozgás fejlődésének elősegítése, a gyermek egészségének védelme, edzése, az egészséges életmód, a testápolás, az egészségmegőrzés szokásainak alakítása, a gyermek fejlődéséhez és fejlesztéséhez szükséges, megfelelő szakemberek bevonásával speciális gondozó, prevenció és korrekciós testi nevelési feladatok ellátása.

Az érzelmi nevelés és a szocializáció biztosítása:

Az óvodáskorú gyermek jellemző sajátossága a magatartás érzelmi vezéreltsége. A személyiségen belül az érzelmek dominálnak, ezért elengedhetetlen, hogy a gyermeket az óvodában érzelmi biztonság, otthonosság, derűs, szeretet-teli légkör vegye körül. Mindezekért szükséges, hogy már az óvodába lépéskor kedvező érzelmi hatások ériék a gyermeket, az óvónő-gyermek, gyermek-gyermek kapcsolatot pozitív érzelmi töltés jellemezze, az óvoda egyszerre segítse a gyermek szociális érzékenységének fejlődését és én-tudatának alakulását, engedjen teret én-érvényesítő törekvéseinek, az óvoda teremtsen lehetőséget arra, hogy a gyermek kielégíthesse társas szükségleteit, nevelje a gyermeket a másság elfogadására. A szocializáció szempontjából különösen fontos a közös élményekre épülő közös tevékenységek gyakorlása. Ezért olyan óvodai élet szervezése kívánatos, amely segíti a gyermek erkölcsi tulajdonságainak és akaratának fejlődését. A gyermek nyitottságára építve az óvoda segítse elő, hogy a gyermek tudjon rácsodálkozni a természetben és az emberi környezetben megmutatkozó jóra és szépre, tisztelje és becsülje azt. A gyermeki magatartás alakulása szempontjából modell értékű az óvónő viselkedése. A nehezen szocializálható, lassan fejlődő, hátrányos helyzetű illetve kiemelkedő képességű gyermekek nevelése speciális ismereteket, sajátos törődést igényel, szükség esetén megfelelő szakemberek közreműködésével.

Az értelmi fejlesztés, nevelés megvalósítása:

Az óvoda a gyermek érdeklődésére építve biztosítson a gyermeknek változatos tevékenységeket, melyeken keresztül tapasztalatokat szerezhethet a természeti és társadalmi környezetről. Az anyanyelv fejlesztése és a kommunikáció különböző formáinak alakítása kiemelt jelentőségű. Különösen a beszédkedv felkeltésére, fenntartására, a gyermek meghallgatására, a gyermeki kérdések érvényesülésére és a válaszok igénylésére szükséges figyelmet fordítani. További feladat a gyermek spontán szerzett tapasztalatainak, ismereteinek rendszerezése, bővítése, az értelmi képességek és a kreativitás fejlesztése.

Az óvodai élet megszervezése:

A gyermek egészséges fejlődéséhez, fejlesztéséhez a napirend biztosítja a feltételeket a megfelelő időtartamú tevékenységformák megtervezésével. A rendszeresen visszatérő ismétlődések érzelmi biztonságot teremtenek a gyermekben. A jó napirendet folyamatosság és rugalmasság jellemzi.

Az óvodai nevelés a családi neveléssel együtt azt kiegészítve szolgálja a gyermek fejlődését. Ennek alapvető feltétele a családdal való együttműködés.

Az együttműködés formái változatosak, a személyes kapcsolattól a különböző rendezvényekig magukban foglalják azokat a lehetőségeket, amelyeket az óvoda illetve a család megteremt. Az óvoda kapcsolatot tart fenn az iskolával, ebben legyen nyitott és kezdeményező.

Az óvodai élet tevékenységformái:

A játék a kisgyermekkor legfontosabb és legfejlesztőbb tevékenysége és így az óvodai nevelés leghatékonyabb eszköze. A játék a kisgyermek elemi pszichikus szükséglete, melynek visszatérő módon, lehetőleg zavartalanul kell kielégülnie. A kisgyermek első valódi játszótársa a családban, az óvodában is a felnőtt: a szülő és az óvónő. Utánozható mintát ad a játéktevékenységre, majd bevonható társ marad. A felnőtt jelenléte teszi lehetővé a gyermekek közötti játékkapcsolatok kialakulását is. Az óvónő feladata, hogy megfelelő csoportléghőmérsékletet, helyet, időt, eszközöket és élményt biztosítson a különböző játékformákhoz. A játék kiemelt jelentőségének az óvoda napirendjében, időbeosztásában is meg kell mutatkoznia.

Az érzelmi biztonság megadásának és az anyanyelvi nevelésnek egyaránt fontos eszközei a mondókák, versek. A mese a gyermek érzelmi-értelmi és etikai fejlesztésének egyik legfőbb segítője. A mese – képi és konkrét formában – tájékoztatja a gyermeket a külvilág és az emberi belső világ legfőbb érzelmi viszonyatairól, a lehetséges, megfelelő viselkedésformákról. A mese életkorilag megfelel az óvodás gyermek szemléletmódjának és világképének. Visszaigazolja a kisgyermek szorongásait, s egyben feloldást és megoldást kínál. A mesével való személyes kapcsolatban a gyermek nagy érzelmi biztonságban érzi magát, s a játéktevékenységhez hasonlóan a mesehallgatás elengedett, intim állapotában eleven, belső képvilágot jelenít meg. A belső képalkotásnak ez a folyamata a gyermeki élményfeldolgozás egyik legfontosabb formája. A mindennapos mesélés a gyermek mentális higiéniájának elmaradhatatlan eleme.

Az óvodában a környezet hangjainak megfigyelése, az éneklés, a zenélés felkeltik a gyermek zenei érdeklődését, formálják zenei ízlésüket, esztétikai fogékonyságukat. Az élményt nyújtó közös ének-zenei tevékenységek során a gyermekek felfedezik a dallam, a ritmus, a mozgás szépségét, a közös éneklés örömeit. A népdalok éneklése, a néptáncok, a hagyományok megismerését, továbbélését segítik. Az óvodai ének-zenei nevelés feladatainak eredményes megvalósítása megalapozza a zenei anyanyelv kialakulását.

A rajzolás, festés, mintázás és kézimunka is fontos eszközei a gyermeki személyiség fejlesztésének. Az ábrázoló tevékenységre az egész nap folyamán lehetőséget biztosítunk. Maga a tevékenység – s ennek öröme – a fontos, nem az eredmény.

Ezen tevékenységek segítik a képi-plasztikai kifejezőképességek, komponáló-, térbeli tájékozódó- és rendezőképességek alakulását, a gyermeki élmény- és fantáziavilág, a gyermekek tér-, forma- és színeképzeteinek gazdagodását, képi gondolkodásuk fejlődését, esztétikai érzékenységük, szép iránti nyitottságuk, igényességük alakítását.

A torna, a mozgásos játékok fejlesztik a gyermekek természetes mozgását. Fejlesztik a testi képességeket, mint erő, ügyesség, gyorsaság, állóképesség. Kedvezően befolyásolják a gyermeki szervezet növekedését, teherbíró-képességét, és az egyes szervek teljesítőképességét. Fontos szerepük van az egészség megőrzésében, megóvásában. Felerősítik és kiegészítik a gondozás és egészséges életmódra nevelés hatását.

A gyermek kompetenciájának fejlesztése

A gyermeknek joga van ahhoz, hogy megkapja a neki megfelelő gondoskodást és nevelést. Olyan nyitott és rugalmas rendszerben fejlődhessen, amely igazodik egyéni szükségleteihez, életkori és egyéni sajátosságaihoz, fejlődési üteméhez.

Óvodás életkorban a gyermek legegységesebb pszichikus szükséglete, létformája a játék. Ebből következően a gyermek napi hét-kilenc órnyi játékszükségletét ki kell elégíteni, és meg kell hagyni a játék semmi mással nem helyettesíthető szerepét, funkcióját a gyermek életében. A játékon keresztül tapasztalja meg a körülötte lévő világ sokszínűségét, szerzi ismereteit, tanul, örömköz, sikerélményhez jut. A játék a gyermek számára a legfőbb élményforrás, ugyanakkor a személyiség fejlesztésének színtere, a tanulás, a készség- és képességfejlesztés leghatékonyabb módja.

A munka jellegű tevékenység is tartalmaz játékos elemeket. Az önként vállalt feladatok, munkafolyamatok végzése során a gyermek megéli a közösségért való tevékenykedés örömét is, ami normák, értékek, szabályok kialakulásához vezet.

A valódi tudás az, amit a gyermek maga fejt meg, cselekvésen keresztül sajátít el, majd képes alkalmazni képességei, készségei által. Ennek érdekében fontos, hogy minél több tapasztalathoz jusson, élményeket éljen át, és természetes kíváncsiságát kielégítse. Ezért a játékba integrált önkéntes és cselekvéses tanulás az óvodai tanulás útja.

Az óvodában komplex nevelés folyik. A nevelési területek elméletileg differenciáltak, elkülönültek, a gyakorlatban azonban a tárgyi koncentráció elvének megfelelően egységet alkotnak. A nevelési cél a gyermeki aktivitás, motiváltság, kíváncsiság ébrentartása és kielégítése, a kreativitás előtérbe helyezése és a kompetenciaérzés kialakítása, fenntartása.

Az óvodapedagógus az ismeretek tapasztalati úton történő megszerzéséhez segíti hozzá a gyermeket. Megteremti annak a lehetőségét, hogy a gyermek a játékon, a művészeteken, az alkotómunkán, saját tevékenységén keresztül szerezhessen meg azokat az élményeket, amelyek felkeltik és ébren tartják benne a vágyat a környező világ megismerésére, a tanulás örömeinek az átélésére. Ebben az életkorban az igazi ismeret az, amit a gyermek önmaga szerez meg. Ennek alapja az, hogy a gyermek érdeklődésére és cselekvésére, előzetes tudására, tapasztalataira épüljön az ismeretanyagot is tartalmazó tevékenységrendszer.

A gyermek fejlődésének alapja, hogy féltő, óvó, gondoskodó szeretet, folytonos, stabil biztonság vegye körül. Egyéni, differenciált bánásmód szükséges a személyes, bensőséges kapcsolat kialakításához, amely minden gyermeket megillet.

Az anyanyelvi nevelés áthatja az óvodai nevelést, kiemelt jelentősége van, mert a nevelés eszközeinek és a gyermeki tevékenységrendszernek is a tartalmát képezi.

A sajátos nevelési igényű gyermek is teljes értékű ember. Joga, hogy megfelelő, elfogadó, ugyanakkor fejlesztő hatású környezetben éljen, fejlődjön. A gyerekek őszintén elfogadják, tolerálják sajátos bánásmódot igénylő társaikat, a gyengébbekhez való közeledés és segítőkészség természetes számukra. Az óvodának olyan pedagógiai környezetet kell kialakítania, ahol a másság felé fordulás mindenki számára természetessé válik.

Az óvodáskorú gyermek magatartását érzelmei befolyásolják, ezért fontos, hogy a többi gyermekkel és a felnőttekkel való kapcsolataiban pozitív, kedvező hatások, élmények érvényesüljenek. Nevelési cél, hogy a gyermek az óvodapedagógusokban és az óvodában dolgozóknál társra, ha kell, természetes támaszra találjon.

A közösségi nevelés alapelve, hogy a gyermek találja meg helyét a közösségben. Nevelési cél, hogy igényévé váljon a csoporttal való együttműködés, ugyanakkor – ha arra van igénye – egyedül is tevékenykedhessen. Ilyenkor a többiek alkalmazkodnak hozzá. A társas kapcsolatok alakulásának legfőbb eszköze a játék, ezt követik a közös tevékenységek, a közösen végzett feladatok, a különböző szervezeti keretekben megvalósuló tanulási formák.

A gyermek számára biztonságot nyújt a megalapozott és következetes, ám rugalmasan kezelt szokásrendszer, amely segíti őt abban, hogy a körülötte lévő szűkebb és tágabb környezetben az emberi érintkezés alapvető szabályait elsajátíthassa. A szokásrendszeren és az együttélésből fakadó interakciókon keresztül fejlődik a normarendszere, amely a további fejlődési szakasznak, az iskoláskornak az alapja s egyben a felnőtté válás feltétele is.

Jelentős alapvetés a megfelelő életvitel, az egészséges életmód iránti igény kialakítása. Nevelési cél az adekvát és rendszeres életritmus, a megfelelő napirend kialakítása a gyermek számára. A helyes tisztálkodási és táplálkozási szokások megalapozásában fontos szerepe van az óvodapedagógusnak és a dajkának. A felfokozott mozgásigény a gyermek életkori sajátossága, kielégítése az óvodapedagógus feladata.

A tágabb és szűkebb környezet közvetlen, tapasztalati úton történő megismerésével lehet elérni, hogy a gyermek tisztelje a környezetét, és bátran alakítsa azt, anélkül, hogy kárt tenne benne. Nevelési cél, hogy az óvodáskorú gyermekek környezettudatos viselkedését megalapozzuk. Ebben a folyamatban a gyermeket körülvevő felnőttek (szülő, pedagógus, dajka) példája elengedhetetlen.

A gyermek személyiségének alakulásában meghatározó, hogy milyen nevelési hatások érik a családjában. A megfelelő módon kialakított szokások és viselkedési formák megkönnyítik a gyermek beilleszkedését az óvodai közösségbe. Ezért nagyon fontos a családok nevelési szokásainak a megismerése, közelítése az óvodai nevelési szokásokhoz. Nevelési cél a családokkal való együttműködés, a családok segítése, erősítése. Az óvodapedagógusok napi kapcsolatban állnak a szülőkkel, így az együttnevelés, együttműködés érdekében megvalósul a folyamatos párbeszéd feltételrendszere. Nevelési cél, hogy iskolába lépéskor a gyermekek alkalmazkodni tudjanak az iskolai élethez.

Aktuális feladataink:

Ebben az évben is a tavalyi kiemelt feladatainkat tartjuk legfontosabbnak. Egész éves kemény munkánk kevés volt megvalósításukhoz, ezért úgy döntöttünk, néhány éven keresztül ezek lesznek kiemelt feladataink.

Hagyományörzésünk mindig nagy hangsúlyt kap óvodánkban. Ebben az évben még nagyobb figyelmet kell fordítanunk az anyanyelvi nevelésre. Minden csoportban van horvát diplomával rendelkező pedagógusunk, akinek legfontosabb feladata a „nyelvoktatás”, a gyermekek megismertetése a horvát nyelvvel, illetve szókincsük gyarapítása. Fontos, hogy a gyermekekben pozitív érzelmi beállítódást alakítsunk ki a horvát nyelv iránt. Ebben nagy segítségünkre lehetnek a szülők példamutatásukkal, ösztönzésükkel. Szülői értekezleten rávilágítunk az együttműködés, anyanyelvápolás fontosságára, a hagyományörzés előnyeire. Célunk, hogy a három év során megalapozzuk a beszédkészséget, aktív szókincshez juttassuk a gyermekeket. Ennek érdekében minden tevékenységet át kell hatnia a kultúra és a nyelv ápolásának. Nagy hangsúlyt kapnak a népi játékok. Ezek olyan énekes-táncos játékok, melyek a jeles napokhoz kötődnek, felidéznek azok hangulatát. Táncokat, egyszerű koreográfiákat, verseket, mondókákat tanítunk, amelyeket különböző ünnepi alkalmakkor népviseleti ruhában adnak elő.

A nyelvet beszélő gyermek számára (ha akad ilyen) alkalmat adunk a nyelv gyakorlására. A nyelvet nem beszélő gyermekekkel megismertetünk alapvető fogalmakat, kifejezéseket.

Idei kiemelt feladatunk a környezetvédelem. Az óvodás gyermek számára a természeti és társadalmi környezet jelenti a világot, ezért megismerő tevékenysége középpontjában is környezete áll. Ebben a korban fokozottan fogékonyak környezetükkel kapcsolatos megfelelő bánásmód helyes szokásrendszerének kialakítására. Ezt az életkori sajátosságot kihasználva a gyermekeket ösztönözzük környezetük hatékony, tevékeny megismerésére. Szeretnénk elérni, hogy a gyerekek figyelmesen járjanak a világban, alkotó tagjává váljanak közösségüknek. Megismerkedünk a hulladékgyűjtés fogalmával. Többször ellátogatunk a szelektív gyűjtőkukákhoz. Beszélgetünk, és megismerjük a minket körülvevő környezeti hatásokkal.

A feladatok ütemezése:

Nevelőtestületi értekezletek:

<i>Tanévnyitó:</i>	A 2013-2014-es tanév feladatai
<i>Határidő:</i>	2013. szeptember
<i>Nevelési:</i>	„Hárman párban”- az óvónők, a dajkák együttműködése, feladat-és felelősség-megosztása. (meghívott pszichológussal)
<i>Határidő:</i>	2014. január 30.
<i>Nevelési:</i>	„És velem kitörődik?”- az óvónők lelki egészsége, a kiégés megelőzése.
<i>Határidő:</i>	2014. március 30.
<i>Nevelési:</i>	„Egy mindenkiért, mindenki egyért – a szervezeti működés sajátosságai.
<i>Határidő:</i>	2014. április 31.
<i>Tanévzáró:</i>	A nevelőmunka értékelése
<i>Határidő:</i>	2014. május 30.

Munkaértekezletek: szükség szerint

Munkatársi értekezletek: évi két alkalommal, a technikai dolgozók részére

Nevelés nélküli munkanapok:

Óvodai szünetek: 2013.08.12.-30. takarítási szünet
2013.12. 20.-31. karácsonyi szünet

Szülői értekezletek:

Kiscsoport: 1. Beszoktatás, játék
2. Ünnepek jelentősége
3. Mi történt a tanévben, társas kapcsolatok.

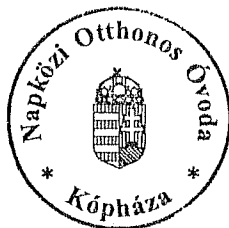
Középső csoport: 1. Fogápolás gyermekkorban
2. Az ép beszéd kialakulásának feltételei
3. Egészséges táplálkozás

Nagycsoport: 1. Nagycsoportosok lettünk. Agresszivitás a csoportban
2. Egészséges fogápolás
3. Készülünk az iskolára. Iskolaérettség

Az óvoda – iskola kapcsolatának terve:

Az óvodából az iskolába történő zavartalan átmenet megkívánja a két intézmény együttműködését, nevelőmunkájuk összehangolását. Ennek érdekében kölcsönös bizalommal és nyitottsággal fordulunk egymás felé. A két intézményvezető szoros kapcsolatot tart fenn egymással. Az első osztályos tanítónő és az óvónők kölcsönösen látogatják egymást. Az óvónőknek lehetőséget kérünk, hogy megfigyelhessék az előző nagycsoportosokkal végzett munkájuk eredményességét az első osztályban. A két intézményvezető tájékoztatja egymást a másik intézményt is érintő ügyekben.

Kópháza, 2013.09.02.

Falusi László
.....
Óvodavezető

[Handwritten signature]
.....
Iskolaigazgató

Az óvodavezető ellenőrzési terve:

A csoportok látogatása során tájékozodom a nevelőmunka színvonaláról, a gyermekcsoportok magatartásának, ismereteinek, szokásainak, készségeinek fejlettségéről, az óvónők, dajkák és gyermekek kapcsolatáról. Kiemelt feladatom annak megállapítása, hogy megvalósultak-e a munkatervben, az éves nevelési tervekben és a nevelési programban kitűzött feladatok.

A feladatok ütemezése:

- Szeptember: Mindhárom csoportban: a tanév beindítása, az indulásnál szükséges feltételek megteremtése
- Október: Céllátogatás a nagycsoportban: a gyermekek magatartásának, ismereteinek megfigyelése
- November: Céllátogatás a középső csoportban: az óvónők és a gyermekek kapcsolata
- December: Céllátogatás a kiscsoportban: a közösség alakulásának, alakításának megfigyelése
- Január: Visszatérő látogatás középső csoportban: a hagyományörzés megvalósulása
- Február: Visszatérő látogatás a kiscsoportban: a nevelőmunkára való felkészülés ellenőrzése
- Március: Mindhárom csoportban: környezetvédelem
- Április: Visszatérő látogatás a nagycsoportban: iskolaérettségi vizsgálatok
- Május: Mindhárom csoportban: tanévzáró ünnepélyek.

Kópháza, 2013.09.02.

Farkas László
.....
óvodavezető

A Szülői Munkaközösség terve:

Az óvodai nevelés a családi nevelésre épül. A kettő összhangja a gyermek fejlődésének elemi feltétele. Az együttműködés egyenrangú nevelőtársi viszonyban, jó partnerkapcsolatban valósuljon meg. Alapja a kölcsönös bizalom, segítségnyújtás és alkalmazkodás legyen.

Megismerjük az óvoda munkatervét, segítjük a feladatok megoldását. Az óvoda felé közvetítjük a szülők javaslatait, kérelmeit, sérelmeit.

Segítjük a szülői értekezletek, ünnepségek, rendezvények megszervezését. Szorgalmazzuk a nemzetiségi hagyományok őrzését, a horvát nyelv ápolását.

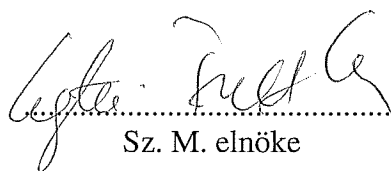
A feladatok ütemezése:

Szeptember: segítséget nyújtunk az esztétikus környezet megteremtéséhez.

December: karácsonyi vásár rendezése.

Május: gyermeknap szervezése.

Kópháza, 2013.09.02.

.....
Sz. M. elnöke

Ünnepek, ünnepélyek rendje:

Ünnepélyek: október 23. – október 22.
Karácsony – december 19.
Anyák napja – május 16.

Megemlékezések: Mikulás – december 6.
Húsvét – április 18.
Május 1. – április 30.

Kópháza, 2013.09.02.

Liventem
.....
óvodavezető

Feladatellátási terv – éves 2013-2014.

Program	Felelős	Napok	
„Kerti parti”	Farkas Leventéné	09.20.	
Kirándulás az erdőbe	Koósné Egresits Katalin	09.23.	
Mikulás	Wéberné Gergics Margit Koósné Egresits Katalin Környei Jolán	12.05.	
Karácsony	uaz	12.23.	
Farsang	uaz	02.18.	
Óvodai beiratkozás	Farkas Leventéné	04.01-03.	
Húsvét	csoportvezetők	04.18.	
Évzáró-Anyák napja	uaz	05.16.	